pag. 570.

Tamm.

Kaarma kihelkonnast — Saadud 18 16/III 89.

Saatnud D. Jakson. (1x). — pag. 571.

Wana wara.

1. Rikas Mart ning waene Mart.

Wanast elasid kaks nimeskaimu kõruti. Esimine oli rikas ning teine waene. Rikkal oli seitse poega ning seitse wassikad, waesel es ole poegi poolestki pallatt wana ema, ning üks ainuke wassikas, seegid surita käast ää. Tõmbas n[illegible]lt ää, wiskas kuima. Läks ühe korra linna, mõtles: ah, wetab ete naha seltsi ka, ehk juhtub midagi teise eest saama. Läks ühte poodi, kõbistas sõrme otsaga kaisus olewad nahka, ise ütles: ku's, ku's, ole äga waguse. Poe saks küsis: mis sa rääqid, mis sool säal kainus on? Pole üht, see o sähuke asi mis menda salaja asja topib ikka üles rääkima, ehk jälle ede kuulutama, selle peele on ta ööti tark. Oh äri ee! Müü see moole ää, ma anna soole mati kulda. Oi, oi, see on ju tükkis wähe. Noh, ma anna kaks matti. Ei, ei, nii kallist asja ep wei ma selle inna eest mette anda. Ää olg nii ting mete, noh ma anna süs külemitu kulda ning teise õbe. Jäägu is nenda jälle, saap anna ju meki järge mete. Mart tuli kulla kotiga koju, läks rikka Mardi käest külemitu saama. Rikas Mart küsis: mis sa sellega teed? Kulda mööta. Nääh! kust sa seda nii pailu said! Waene Mart wastas: Wassikka nahad maksewad paes linnas ööti eed raha. Teed jo, mool suri teine il'laku ää, täna wiisi linna, sai nii pailu rahast ep jõwa änam lugedagid, pea külemituga mööt-ma; ning mida pisemad tükkid, seda rohkem raha saab. Mart andis pogadele käsu kõik kõik wassikad ää tappa, nülgesid nahad, leikisid pisikeseks nattikesteks, süs läksid linna müüma. Küsid ühes, küsis teises kohas kaup-lemas, kõik naersid. Wiimaks weeti nende käest ää, lasti maa sisse matta. Ohta tulid suure jugamisega koju et Waene Mart neid narrind oli.